

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Liliana Catan, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Ciornea Vadim xxxx, născut la xxxx, originar din s. xxxx, r-nul xxxx, domiciliat în mun. xxxx, str. xxxx, ap. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 04.08.2015 – 22.02.2017 (prima instanță);**
- 2. 29.03.2017 – 06.06.2017 (instanța de apel);**
- 3. 22.08.2017 – 04.10.2017 (instanța de recurs).**

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 februarie 2017, Ciornea Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 450 unități convenționale, ceea ce constituie 9000 lei.

S-a dispus respingerea cererii acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Ciornea Vadim, în perioada lunii octombrie 2013, fiind cetățean al RM și neavând un temei legal pentru a solicita pentru sine obținerea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Italiei, urmărind scopul de a se deplasa în ospetie în această țară, contrar normelor stabilite și prin evitarea procedurii reglementate de statul respectiv la intrarea și șederea pe teritoriul acestuia, aflându-se în apropierea ambasadei Italiei la Chișinău, a convenit cu o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală să-i fie organizată intrarea și șederea ilegală pe teritoriul Italiei, contra sumei de 1000 Euro.

În aceeași perioadă de timp Ciornea Vadim, acționând întru atingerea intenției sale de intrare și ședere pe teritoriul Italiei, i-a transmis persoanei neidentificate de

către organul de urmărire penală, la solicitarea acesteia, copia pașaportului de uz intern, certificatul de căsătorie, precum și alte copii ale actelor.

Ulterior, în perioada lunii noiembrie 2013, Ciornea Vadim, acționând cu aceeași intenție infracțională, după confecționarea de către persoanele nestabilite de către organul de urmărire penală a unui set de documente false pe numele lui Ciornea Eugenia (persoană inexistentă), și anume: extrasul de pe actul de căsătorie nr. xxxx pe numele lui Ciornea Vadim și Ciobanu Eugenia, certificatul de reședință italian cu nr. xxxx pe numele lui Ciornea Eugenia, extrasul din registrul permiselor de ședere nr. xxxx pe numele lui Ciornea Eugenia, declarația din numele lui Ciornea Eugenia către ambasada Italiei în Chișinău cu solicitarea de reîntregire a familiei și copii a pașaportului român nr. xxxx pe numele Ciornea Eugenia, copia cărții de identitate a cetățeanului României Ciornea Eugenia, copia certificatului de căsătorie a cetățeanului României cu seria și nr. xxxx pe numele lui Ciornea Vadim și Ciobanu Eugenia, a primit aceste documente oficiale false de la persoana nestabilită de către organul de urmărire penală, pentru a le folosi la obținerea vizei de intrare și ședere ilegală pe teritoriul Italiei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciornea Vadim să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu dispunerea încasării din contul acestuia, în beneficiul statului, a sumei de 2776,39 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea urmăririi penale.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- comiterea unei noi infracțiuni în prezența antecedentului penal stins denotă că inculpatul nu și-a făcut concluziile de rigoare, circumstanță care nu a fost luată în considerare de către instanță, inculpatului fiindu-i aplicată o pedeapsă prea blândă, contrară scopurilor legal stabilite; totodată, instanța urma să aprecieze necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre în legătură cu pericolul sporit și amploarea săvârșirii a unor astfel de infracțiuni, care atentează la ordinea stabilită pentru eliberarea documentelor și prestigiul țării peste hotarele ei;

- instanța de fond neîntemeiat a respins cererea de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, bazându-se doar pe prevederile art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, fără a ține cont de cele de la art. art. 225 alin. (2), 227 alin. (1), (2) pct. 5), 229 alin. (1) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, pronunțată integral la 06 iulie 2017, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, referindu-se la critica apelantului privind stabilirea față de inculpat a unei pedepse prea blânde, instanța de apel a apreciat-o drept neîntemeiată. Sub acest aspect, instanța de apel a considerat că instanța de fond, la rândul său, a dat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, stabilind

inculpatului pe pedeapsă în limitele prevăzute de lege, totodată constatând că în sentință au fost expuse datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și alte circumstanțe relevante.

Constatând că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, având antecedentul penal stins, instanța de apel a considerat că prima instanță s-a conformat prevederilor art. 75 alin. (2) Cod penal, lipsind careva temeieri pentru stabilirea pedepsei cu închisoare în prezența pedepselor alternative, instituite în sancțiunea normei de la art. 361 alin. (2) Cod penal.

În mod similar, instanța de apel a statuat asupra netemeinicii solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, constatând că cererea respectivă nu se încadrează în prevederile art. 228 alin. (1) Cod penal, care stabilesc expres cazurile când din sumele alocate de stat urmează a fi efectuată o compensare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, depus pe 04 august 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii depuse, recurentul a invocat motive identice celor din apel, exprimându-și dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului, pe care o consideră prea blândă și inaptă de a atinge scopurile legal instituite, precum și cu soluția adoptată în privința solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, considerând-o neîntemeiată și lipsită de suport legal prin prisma prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală.

6. Pe cauză nu a fost depusă referință.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoare considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată că argumentele recurentului sunt identice celor invocate în cererea de apel, instanța de apel pronunțându-se atât asupra chestiunii individualizării pedepsei, cât și asupra cererii de încasare a cheltuielilor judiciare, concluzii pe care Colegiul penal le însușește și le consideră pe deplin motivate, iar reiterarea constatărilor instanței de apel nu este necesară.

În circumstanțele respective, Colegiul penal constată că temeiul pentru recurs, invocat în cerere, nu și-a găsit confirmare, totodată fiind neîntemeiate motivele privind necesitatea încasării cheltuielilor judiciare, deoarece acestea, în primul rând, nu au fost argumentate prin prisma unui careva temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar în al doilea rând, din motiv că au constituit deja obiect de expunere la judecarea apelului.

Din considerentele enunțate, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursul ordinar, apreciind că temeiul pentru recurs, invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârilor judecătorești atacate, precum și din considerentul că celelalte argumente ale recurentului s-au dovedit a fi neîntemeiate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar înaintat în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza penală în privința lui Ciornea Vadim, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun